

ARCHEOLOGIENOTA

VEURNE PROOSTDIJKSTRAAT
(prov. WEST-VLAANDEREN)

PROGRAMMA VAN
MAATREGELEN

Auteurs:

Bert ACKE, Bart BARTHOLOMIEUX, Sarah
DALLE

Monument Vandekerckhove nv
Oostrozebekestraat 54
8770 INGELMUNSTER

Afdeling Archeologie
Projectcode: 2016I197

- **Gemotiveerd advies**

Het uitgevoerde bureauonderzoek is volledig, alle relevante beschikbare bronnen zijn teruggevonden en zijn geraadpleegd. Inzake historisch bronnenmateriaal zijn de relevante bestaande bronnen en historische kaarten geraadpleegd via internet. Bijkomend archiefonderzoek, bijvoorbeeld om de eigendomssituatie van de gronden op te sporen, is niet uitgevoerd omdat dergelijke studie niet kadert binnen een archeologisch onderzoek, maar binnen een historisch onderzoek. Dergelijke aanvullende informatie zou geen andere conclusie of archeologisch advies opleveren.

Uit het archeologische bureauonderzoek, en in het bijzonder de bodemkaart, het digitaal terreinmodel en informatie uit archeologisch onderzoek in dezelfde straat, werd duidelijk dat de ondergrond van de site ergens in de periode vanaf ten vroegste de late middeleeuwen tot ten laatste in de postmiddeleeuwen ontgonnen werd, voor klei en/of veen. De klei in de ondergrond werd gebruikt voor de productie van baksteen. Baksteenovens zijn teruggevonden naast een nog steeds bestaand uithof van de Veurnse Sint-Niklaasabdij, 'Het Duivenkot', iets verderop in de Proostdijkstraat. De akkers rondom deze uithof werden op gelijkaardige wijze als het projectgebied, volledig 'uitgebrikt' of afgegraven en liggen daardoor enkele tientallen centimeters lager dan de omgeving. In de ondergrond zijn de ontginningskuilen vaak nog terug te vinden. Deze werden gevuld met o.a. afval van de baksteenproductie. In ieder geval bestaan de potentiële vondsten in de kuilen slechts uit secundaire contexten. Er kan geen directe link gemaakt worden met een primaire context, waarin het afval nog betekenis had. Om die reden staat het verder onderzoek van deze kuilen en de beperkte potentiële kenniswinst niet in verhouding met de financiële investering dat dit onderzoek met zich mee zou brengen. Bovendien werden de terreinen met analoge kenmerken bij het onderzoek nabij Het Duivenkot eveneens niet geselecteerd voor verder onderzoek. De afgegraven grond kwam lager te liggen en werd daardoor weinig bruikbaar voor verder intensief gebruik in latere perioden. Potentiële sites daterend van voor de afgraving zijn dus reeds vernield, sites van na de afgraving worden niet verwacht.

Op basis van bovenstaande argumentatie wordt geconcludeerd dat verder archeologisch onderzoek op deze site, zowel in de vorm van vooronderzoek zonder/met ingreep in de bodem als een archeologische opgraving, niet nodig is. Dit zal namelijk op geen enkel moment resulteren in een betekenisvolle kennisvermeerdering. Er dient dus geen programma van maatregelen voor verder archeologisch onderzoek opgesteld te worden.

Wel wordt gewezen op de wettelijke verplichting om bij aantreffen van archeologische sporen/vondsten tijdens werken, dit te melden aan Onroerend Erfgoed¹.

¹ Zie artikel 5.1.4. van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 en artikel 5.1. van het Onroerenderfgoedbesluit.